

Sandrina van der Wagen en Tom Voortman

ACTIEVOEREN KUNNEN WE NIET ALLEEN!

Zoek je naar de betekenis van het woord actievoeren, dan krijg je deze omschrijving: 'Actie ondernemen om te trachten een (politiek) doel te bereiken'. Wie wil weten wat dat in de praktijk binnen de Nederlandse politie betekent, kan het beter vragen aan de NPB-kaderleden Sandrina van der Wagen (61) en Tom Voortman (38). Zij zijn binnen de NPB zeer actief als leden van het RAC (Regionaal Actie Comité) Oost-Nederland. En... ze zijn volop bezig met de voorbereiding van nieuwe acties.

VROEGPENSIOENREGELING EN CAO

'Ja, ik denk dat er dit jaar weer actiegevoerd gaat worden,' start Sandrina, die naast haar werk voor de DROS (Dienst Regionale Operationele Samenwerking) ook OR-lid is binnen de eenheid Oost-Nederland. 'Als eerste staat een nieuwe vroegpensioenregeling binnen de Nationale Politie op het spel. Minister Grapperhaus heeft daarvoor een absoluut neerbuigend voorstel gedaan. Dat kan echt niet! Om die regeling op een fatsoenlijk en respectvol niveau te krijgen moeten we waarschijnlijk actie gaan voeren. Helaas gaat het bijna altijd zo. Kijk maar naar de cao-onderhandelingen. Ik heb slechts één keer meegemaakt dat een cao zonder slag of stoot tot stand kwam. En na de vroegpensioenkwestie staat de nieuwe cao vanaf volgend jaar op het programma. We bereiden ons dus voor op drukke tijden en waarschijnlijk actievoeren. Maar dat kunnen we niet alleen! Daar hebben we 'de blauwe familie' keihard bij nodig.'

Het is direct al een vurige oproep aan de collega's binnen het korps, terwijl er nog niks concreet is. Sandrina windt er geen doekjes om en spreekt zich stevig uit als het gaat om haar belangen en die van haar collega's. Ze ziet zichzelf alweer 'op de zeepkist staan' om de vakbondsleden te motiveren voor zichzelf en voor elkaar op te komen.

**Politie-cao's
komen zelden
zonder acties tot stand**

Sandrina van der Wagen, NPB-kaderlid

ER VOOR ELKAAR ZIJN

Tom hoort het surplus aan ervaring aan en reageert: 'Lid zijn van een vakbond of met elkaar actievoeren begint bij het eigenbelang, maar is soms ook groter dan dat alleen. Als je echt vindt dat de politie een community is, een blauwe familie, dan heb je daar oog voor. Dan wil je er toch voor elkaar zijn? Niet alleen als er op straat wat aan de hand is en er geknokt moet worden, maar ook als het gaat om het opkomen voor normale werknemersbelangen. Op die gedachte doen wij een beroep als wij in onze eenheid Oost-Nederland dienders en andere collega's spreken. En als ledenwerver voor de NPB vertel ik het ook aan leerlingen op de Politieacademie. Gelukkig snappen verreweg de meesten wel dat gezien de aard van ons werk aansluiting bij een vakbond nuttig is. Ten eerste voor de individuele ondersteuning op tal van terreinen, maar dus ook als het gaat om het behartigen van collectieve belangen, zoals werkdruk, veiligheid, beloning en pensioen. Dat soort dingen zijn niet zomaar goed geregeld, daar moeten we met elkaar heel wat voor doen. Af en toe actievoeren hoort daar ook bij.'

Sandrina van der Wagen

'Vanuit de politiek lijkt de waardering voor het politiewerk minder te zijn dan vanuit de maatschappij. Dat vind ik nu terug in wat men wil met het vroegpensioen. Het is weer eens veel woorden, maar weinig inhoud. Politici zeggen wel dat ze politiemensen waarderen en oog hebben voor de zwaarte van het beroep, maar hun daden zeggen iets anders. Dus moeten wij die daden afdwingen. Het liefst via gesprekken, maar als het moet met actievoeren.'

Tom Voortman

'Ik ben als generalist werkzaam op het basisteam Apeldoorn. Voor de NPB zet ik me in als RAC-lid, maar ook als ledenwerver. Daarbij helpt het als de bond op de werkvloer zichtbaar is. Dat de (nieuwe) collega's zelf kunnen zien hoe de bond zich nuttig maakt. Actuele voorbeelden daarvan zijn de rechtshulp van de NPB bij conflicten over de conditietest Professioneel Fit en het afdwingen van meer carrièremogelijkheden voor surveillanten.'

Volgens Tom is het voor kaderleden van de NPB, vaak sprekend namens alle politiebonden, van groot belang dat zij en de bonden goed kunnen onderbouwen waarom er actie gevoerd moet worden. 'En zelf voorop gaan,' valt Sandrina hem bij. 'Wij moeten ons gezicht laten zien bij acties. Maar niet alleen dan. De basis wordt gelegd in het voeren van heldere gesprekken met individuen en groepen binnen onze afdeling. En dan ook zaken regelen. In ieder geval altijd doen wat je zegt. Je afspraken nakomen en actief volgen of dingen goed afgewikkeld worden. Dat geeft vertrouwen en dan is het voor ons eenvoudiger om een beroep te doen op de collega's als er actiegevoerd moet worden.'

AANMELDEN ALS LID VAN HET RAC

Sandrina en Tom zijn positief over de leiding van de eenheid Oost-Nederland, die vanuit een positieve grondhouding faciliteiten beschikbaar stelt waardoor zij hun vakbondswerk als kaderleden goed kunnen doen. Maar dat niet alleen, er is ook ruimte voor collega's die als lid van het Regionaal Actie Comité (RAC) willen meewerken aan de goede zaak. 'Je kunt je dus gewoon aanmelden als je op deze manier iets nuttigs voor je collega's wilt doen,' aldus Tom. 'Het helpt wel als je een beetje – of iets meer – rebels bent,' zegt Sandrina met een lach. 'Wat dat betreft heb ik het met Tom goed getroffen. Het gaat erom dat je je goed kunt invoelen in de belangen van

Samen staan we sterk!

Voel jij er wel wat voor om lid te worden van het Regionaal Actie Comité (RAC) van jouw NPB-afdeling? Bijvoorbeeld om te helpen bij het bedenken van acties? Of bij het organiseren en uitvoeren daarvan? Of allebei? Alleen of samen met een paar andere collega's? Bel of mail dan vooral eens met je NPB-afdeling (gegevens contactpersonen in de NPB-app en op www.politiebond.nl) of met de NPB-hoofdbestuurder namens jouw afdeling (zie pagina 32).

anderen en dat je spreekt vanuit het hart. Dat je enthousiast bent over wat je met elkaar wilt bereiken, er echt iets van wil maken.' Tom vult aan: 'Sandrina is recht door zee en neemt geen blad voor de mond. Zelf ben ik misschien wat meer politiek correct, maar het is de mix die goed werkt. We leren van elkaar en we vullen elkaar aan, waarbij ik iets meer gericht ben op het blauw en Sandrina op de collega's in de ondersteuning.'

ACTIEBEREIDHEID ONDER POLITIEMENSEN

Met het heilig actievuur van Sandrina en Tom is niks mis, maar hoe zit het met de collega's die niet aan deze frontlinie staan? Hoe is het met hun actiebereidheid gesteld? Tom: 'Die is er in principe wel, maar als puntje bij paaltje komt, dan wordt het toch allemaal wat moeilijker. Dan zie je ook dat het voor veel collega's helaas een ver-van-m'n-bedshow is, terwijl het toch ook om hun pensioen, arbeidsvoorwaarden en werkdruk gaat. Door gesprekken te voeren proberen we hen wel te motiveren mee te doen aan acties.'

Sandrina: 'Politiemensen staan vol overtuiging vooraan als er heibel is en ze voor elkaar moeten opkomen. Of voor burgers die bescherming verwachten. Maar voor zichzelf opkomen of voor ons gezamenlijke arbeidsvoorwaardenpakket – dat is niet zo vanzelfsprekend. En dat vind ik raar.

Eigenlijk snap ik daar niks van. Dus geven wij maar het goede voorbeeld en doen we ons best om de waarde van het vakbondswerk te laten zien. Daar is nog wel eens discussie over. Als iemand zonder goede argumentatie tegen de vakbeweging is, dan kan ik dat niet goed hebben. Dan schiet ik als vanzelf in de verdediging, omdat het bestaan van die organisaties zo belangrijk is voor ons allemaal. Wat hebben de vakbonden allemaal niet bereikt de afgelopen tachtig jaar? Of dacht je dat al die mooie regelingen sowieso wel door de werkgever zouden zijn ingevoerd? En nog steeds zijn de bonden hard nodig, zeker bij de zorgberoepen in Nederland, waar ook de politie onderdeel van is. Zonder vakbonden is het niet te doen. Dus: allemaal lid worden a.u.b. en in actie komen als de bond daartoe oproept!

LUDIEKE OF HARDE ACTIES?

Vol overgave vertelt Sandrina over acties uit de afgelopen twee decennia. Met haar activistische inslag is ze het meedoen aan een wilde actie – een actie die niet door de vakbonden is georganiseerd – niet uit de weg gegaan. 'Daar heb ik goede herinneringen aan, maar meestal wordt er gekozen voor een samenwerking met de vakbonden, zodat we tot goed voorbereide acties komen. Meer en meer kiezen Tom en ik voor harde acties, want al dat gepamper levert niet zoveel op. Ik merk ook dat de collega's het wel gehad hebben om met een vlaggetje op het Malieveld te staan. Of met publieksvriendelijke acties. Onze acties mogen best harder worden. Dat zeg ik ook tegen de vakbonden. Kom op jongens, ertegenaan! Maak er maar een Prio 1-actie van, waarbij de politie alleen nog reageert op noodoproepen. Of lever maar even geen politiemensen aan grote evenementen. Dan hebben we alle aandacht.'

Tom ziet de vechtersmentaliteit van collega Sandrina glimlachend aan en laat dan wat van zijn zelfverklaarde politieke correctheid zien. 'En toch gaan we dan bij zo'n actie in gesprek met de leiding om een weg te vinden waar zoveel mogelijk belangen mee gediend zijn. Dat vergt weleens wat creativiteit, maar voor wederzijds begrip en resultaten op langere termijn werkt dat wel goed. Maar het uitgangspunt blijft wel dat we moeten kunnen actievoeren bij de verdediging van de belangen van iedereen in het korps. Als de nood aan de man is, moeten we ook op dit gebied een duidelijke eenheid vormen en samen sterk staan.'

Sandrina: 'De NPB werkt tijdens het voorbereiden en uitvoeren van acties meestal nauw samen met de andere drie politiebonden en dat gaat prima. Als kaderleden merken we dat het bestuur achter ons staat en dat we gewaardeerd worden. We zijn het niet altijd eens, maar dat staat een goed resultaat niet in de weg. We krijgen veel vrijheid en waardering. Ook van onze collega's trouwens en dat zorgt ervoor dat het vakbondswerk en het actievoeren voldoening geeft. We doen het ergens voor!' ■